

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **R. S. spol. s r.o.**, S. ul. č. X., 960 01 Zvolen, IČO: X., zast. advokátom JUDr. M. D., A., 010 01 Žilina, proti žalovanému: **R., s.r.o.**, M., 960 01 Zvolen, IČO: X., zast. advokátom JUDr. P. K., H., 974 01 Banská Bystrica, o zdržanie sa protiprávneho konania a odstránenie závadného stavu, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41 Cob 266/2007 zo dňa 28. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy dovolacieho konania v sume 2140 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 10CbPv/16/2006-88 zo dňa 3.4.2007 zamietol žalobu s odôvodnením, že obchodné mená žalobcu a žalovaného nie sú zameniteľné tak, ako to tvrdil žalobca, pretože dominantným prvkom kmeňovej časti názvu u oboch obchodných spoločností je slovné spojenie „R.“, ktoré považoval okresný súd za vecné, druhové obchodné meno, odkazujúce na predmet činnosti obchodných spoločností. V prípade, že budú účastníci sporu používať svoje obchodné mená v súlade so zákonom, jednotne a v úplnej forme, nebude dochádzať k ich zámene, aj preto, že obchodné meno žalobcu obsahuje vo svojej kmeňovej časti, okrem slovného spojenia R., aj neprehliadnuteľný názov krajiny.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že: 1) žalovaný je povinný

zmeniť svoje obchodné meno tak, aby nebolo zameniteľné s obchodným menom žalobcu, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia; 2) ďalej rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovaný je povinný uverejniť výrokovú časť rozsudku v celoslovenských denníkoch SME, PRAVDA a Hospodárske noviny na náklady žalovaného v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia; 3) ďalej rozsudok okresného súdu v zamietnutej časti, v ktorej sa žalobca domáhal, aby bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa používania obchodného mena R. potvrdil; 4) žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania vo výške 18 988 S; 5) tiež trovy odvolacieho konania vo výške 13 616 Sk na účet advokáta do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Z odôvodnenia krajského súdu vyplýva, že okresný súd na základe správne zisteného skutkového stavu, vec nesprávne posúdil. Žalobca bol zapísaný ku dňu 4. januára 2005 do Obchodného registra Okresného súdu v Banskej Bystrici pod obchodným menom R. S., pričom registrový súd považoval jeho obchodné meno za nezameniteľné s inými, prv zapísanými obchodnými menami. Zápisom obchodného mena žalovaného do obchodného registra neskôr a jeho používaním bola nesporne porušená zásada výlučnosti, ktorá vyplýva z Obchodného zákonníka, pretože obchodné meno žalovaného je v spojitosti so sídlom a predmetom činnosti zameniteľné s prv zapísaným a právom používaným obchodným menom žalobcu. Proti tomu, kto používa v obchodnom registri neskôr zapísané obchodné meno zameniteľné s obchodným menom žalobcu sa môže žalobca domáhať odstránenia závadného stavu návrhom na uloženie povinnosti, aby žalovaný zmenil svoje obchodné meno. Stav, kedy na relevantnom trhu existujú dve osoby so zameniteľným obchodným menom je stavom protiprávnym, pretože je v rozpore s ust. § 10 ods. 1 Obch. zákonníka. Takýto stav je možné odstrániť len zmenou obchodného mena, preto krajský súd rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zmeniť svoje obchodné meno tak, aby nebolo zameniteľné s obchodným menom žalobcu.

Voči tomuto rozhodnutiu, v časti o náhrade trov konania, podal dovolanie žalovaný, v zákonom stanovenej lehote. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie čo do výrokov 4 a 5 (trovy konania pred prvostupňovým súdom

a odvolacím súdom) zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Je toho názoru, že úspech účastníkov v konaní bol rovnaký, a teda náhrada trov konania nemala byť priznaná žiadnemu z účastníkov konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

K dovolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že na základe vykonaných dôkazov krajský súd dospel k správnym zisteniam a vyvodil správne právne závery, a preto je dovolanie v danej veci nedôvodné. Zároveň si vyčíslil trovy právneho zastúpenia dovolacieho konania, a to vo výške 2428 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie síce smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ale iba proti výroku o trovách konania. Otázku prípustnosti dovolania rieši ustanovenie § 239 O.s.p., z ktorého je potrebné v predmetnej veci vychádzať a aplikovať ho na predmet dovolania (trovy konania).

Podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

1. odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
2. ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
3. ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Z ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. pritom vyplýva, že citované odseky o. i. neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Z uvedeného možno vyvodit' záver, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách konania dovolanie nie je prípustné a jeho prípustnosť nemôže byť založená ani tým, že by súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení vyslovil prípustnosť dovolania.

Pretože dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzeným v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd tiež skúmal, či je daná prípustnosť dovolania z týchto dôvodov, aj keď neboli dovolateľom namietané, pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O.s.p., ani v zmysle § 237 O.s.p., dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal vo výške 2140 Sk tak, ako si ich vo vyjadrení k dovolaniu vyčíslil. Trovy konania pozostávajú z titulu trov právneho zastúpenia advokátom (1 x úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu á 1850 Sk a 190 Sk – režijný paušál). Nakoľko žalobca nepreukázal, že je plátcem DPH, dovolací súd mu nepriznal vyčíslenie DPH.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 26. júna 2008

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: